

[Steen Folke]

ter, der er fremsat, har været spor tungtvejende, og jeg mener, at man med stor ret, som SF gør i forslaget, kan henvise til, at kommuneplanloven indeholder en bredt formuleret bestemmelse, hvor der står, at kommuneplanen kan indeholde retningslinjer for andre forhold af betydning for arealanvendelsen og bebyggelsen i kommunen. Disse forhold har faktisk en sådan betydning. Jeg mener ikke, der i loven er noget, hvorefter man kan sige, at det er klart, at den slags er udelukket pr. definition. Det er et fortolkningsspørgsmål, og jeg synes ikke, man kan acceptere, at dette spørgsmål skal afgøres med den slags juristerargumenter. Jeg mener, der skal være mulighed for at diskutere det, hvis politikere i kommunalbestyrelserne ønsker det, og at der er tilstrækkelig vide rammer i kommuneplanloven til, at sådanne diskussioner må være mulige.

VS støtter, som det skulle være fremgået, SFs beslutningsforslag.

Ebba Strange (SF):

Selv om det nu er mig, der går på talerstolen som ordfører for forslagsstillerne, vil jeg godt starte med at sige til hr. Ole Bernt Henriksen, nej, undskyld, det var hr. Sønderby, der kaldte det en Århushistorie, at det er det ikke. Denne historie er slet ikke startet i Århus, den er såmænd startet i Storstrøms amt, i Nykøbing Falster. Den er startet med, at Nykøbing Falster ønskede at erklære kommunen for atomvåbenfrit område og fik en irrettesættelse af tilsynsrådet for amtet, som mente, at kommunen ikke kunne tillade sig det. Denne irrettesættelse fra tilsynsrådet blev sendt til indenrigsministeriet, og den daværende indenrigsminister, hr. Henning Rasmussen, svarede i en skrivelse af 15. marts 1982, at de sager, der skal behandles af en kommunalbestyrelse, må ligge inden for området af disse kommunale anliggender, og på denne baggrund kan indenrigsministeriet tilslutte sig tilsynsrådets udtalelse om, at Nykøbing Falster byråd ikke burde have behandlet og taget stilling til det nævnte spørgsmål. Sagen er altså ældre end som så, den er ikke startet i Århus, den er startet dernede, og den er også startet under den socialdemokratiske regering.

Som et par ordførere har været inde på, er det, vi er ude for, en fredsbevægelse, der bre-

der sig, og et ønske hos befolkningen, der breder sig, om at få lejlighed til på alle måder at give udtryk for deres synspunkter om disse spørgsmål. Derved opstår der naturligvis også i andre kommuner et ønske om at kunne drøfte disse spørgsmål.

Når det så kommer frem igen nu, er det ikke mærkeligt, for det er just i de seneste måneder, at man i kommunerne har skullet diskutere kommuneplanloven. Det var på den baggrund, at en række kvinder på tværs af partierne i Århus kommune ønskede, at byrådet satte en drøftelse af Århus kommune som atomvåbenfrit område på sin dagsorden. De henviste til kommuneplanlovens § 3, stk. 4, om, at kommuneplanen kan indeholde retningslinjer om andre forhold af betydning for arealanvendelse og bebyggelse i kommunen.

Jeg vil meget gerne sige specielt til hr. Løvig Simonsen, at det blev faktisk taget på dagsordenen med støtte fra socialdemokraterne i Århus byråd, herunder den socialdemokratiske borgmester Thorkild Simonsen. Derefter var der en gruppe, der havde været modstandere af, at sagen blev sat på dagsordenen, nemlig repræsentanter for de borgerlige partier, der rettede henvendelse til tilsynsrådet; og indenrigsministeren, der i mellemtiden ikke mere var socialdemokrat, men tilhørte partiet venstre, henholdt sig så til den tidligere skrivelse, der var udsendt fra indenrigsministeriet.

Senere har man drøftet det samme problem i andre kommuner, og hvis man ser sig om i verden, vil man se, at man såmænd drøfter de samme spørgsmål i andre europæiske lande, i England og i Holland, og dér har en lang række kommuner erklæret sig for atomvåbenfrie områder. Tilsyneladende kan det brede sig dér, det vil sige, at de nok har en mere liberal fortolkning af deres kommuneplanlov, end vi har.

Det er mig ikke muligt at takke for en stor tilslutning til forslaget, og det skuffer mig, fordi vi ikke foreslår, at folketinget skal tage stilling til, om de enkelte kommuner skal erklære sig for atomvåbenfrie. Vi ønsker kun, at folketinget skal give kommunerne lov til at drøfte, om de enkelte kommuner ønsker at erklære sig atomvåbenfrie, og det synes jeg er en kolossalt stor skuffelse, at man ikke fra folketingets side vil indfortolke den åbning og liberalisering i den paragraf i kommune-